

ZAGADNIENIE PRAWNE

W sprawie o zamówienie publiczne ze skargi uczestników postępowania (wykonawców) od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 27 lipca 2015 r.

Czy dopuszczalna jest skarga od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w zakresie zarzutów oddalonych wyłącznie w uzasadnieniu wyroku Krajowej Izby Odwoławczej przy jednoczesnym braku takiego rozstrzygnięcia w sentencji wyroku Krajowej Izby Odwoławczej?

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 lipca 2015 r. Krajowa Izba Odwoławcza m.in. w pkt.:

1.1. uwzględniła odwołanie o sygn. akt: [...] oraz nakazała unieważnienie czynności zaproszenia do złożenia oferty, przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia – I., jeżeli nastąpiło i nakazała, z zastosowaniem procedur przewidzianych ustawą – Prawo zamówień publicznych, w tym art. 26 ust. 3 tej ustawy – ponowne badanie oraz ponowną ocenę wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu tych wykonawców w zakresie spełniania warunku z sekcji III.2.3 pkt 2.2) lit. a) i e) Ogłoszenia o zamówieniu, co do wymaganych uprawnień dla:

- 1) kierownika budowy - do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie kierowania robotami budowlanymi w specjalności konstrukcyjno - budowlanej bez ograniczeń;
- 2) kierownika robót drogowych - do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności drogowej;

1.2. oddaliła odwołanie o sygn. akt: [...];

1.3. uwzględniła odwołanie o sygn. akt: [...] i nakazała ponowne badanie wniosku wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia – W. S.A.

G. B. SAS, S. z W. w zakresie warunku z sekcji III. 2.3 pkt1.2) Ogłoszenia o zamówieniu z pominięciem:

1) poz. 4 (lit. a) oraz poz. (3 lit. b) i poz. 1 (lit. c) Wykazu robót dotyczących inwestycji dla Centrum Szpitalne D.;

2) poz. 5 (lit. a) Wykazu robót dotyczącej inwestycji dla Urzędu Miasta C.;

3) poz. 6 (lit. a) i poz. 2 (lit. c) Wykazu robót dotyczących inwestycji dla Assistance Publique - Hôpitaux de P.;

4) poz. 7 (lit. a) i poz. 5 (lit. c) Wykazu robót dotyczących inwestycji dla Ośrodka Szpitalnego w A.

Krajowa Izba Odwoławcza **nie uwzględniła w sentencji wyroku wszystkich** żądań i zarzutów wskazanych w odwołaniu Konsorcjum W. [sygn. akt...] z dnia 22 czerwca 2015 r.

Konsorcjum W. S.A. wniosło o **uzupełnienie wyroku** KIO z dnia 27 lipca 2015r. w zakresie sprawy KIO [...].

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2015r. Krajowa Izba Odwoławcza **odmówiła uzupełnienia wyroku** z dnia 27 lipca 2015r w sprawie o sygn. KIO [...], KIO [...], KIO [...]. W uzasadnieniu wskazano, że konstrukcja rozstrzygnięć (orzeczeń) Krajowej Izby Odwoławczej wynika z art. 192 ust. 1 i 2 Pzp oraz art.196 ust. 1, 3 i 5 ustawy Pzp. Pierwszy z przepisów stanowi, że: „O oddaleniu odwołania lub jego uwzględnieniu Izba orzeka w wyroku. W pozostałych przypadkach Izba wydaje postanowienie. Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.” W myśl drugiego z kolei: „Izba ogłasza orzeczenie po zamknięciu rozprawy na posiedzeniu jawnym oraz podaje ustnie motywy rozstrzygnięcia. (...); Izba z urzędu sporządza uzasadnienie orzeczenia. Odpisy orzeczenia wraz z uzasadnieniem wysyła się w terminie 3 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia, (...)”. Ponadto w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 marca 2010 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpoznawaniu odwołań (Dz. U. Nr 48, poz. 280, ze zm.), wydanym na podstawie ustawy Pzp - w jego § 34 w ust. 1 został określony zakres orzeczenia Izby, a w ust. 2 przepisu podano, że orzeczenie oraz uzasadnienie podpisuje skład orzekający. Powyższe regulacje wskazują że Izba orzeka oddalając lub uwzględniając odwołanie oraz wydaje postanowienia, ogłasza (podlegające ogłoszeniu) orzeczenia wraz z podaniem ustnie motywów rozstrzygnięcia. Ponadto z urzędu (obligatoryjne)

sporządza uzasadnienie każdego orzeczenia, a odpisy orzeczenia wraz z uzasadnieniem, podpisane każde z osobna przez członków składu orzekającego, wysyła (doręcza) stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego, jako łączne orzeczenie z uzasadnieniem. Na odmienną orzeczeń, początkowo Zespołów Arbitrów, obecnie Krajowej Izby Odwoławczej w stosunku do orzeczeń sądowych, zwrócono uwagę, także w orzecznictwie sądowym. Przykładowo: w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2005 r., III CZP 71/04, podjętej pod rządą przepisów ustawy Pzp, Sąd stwierdził: „wyrok zespołu arbitrów musi uwzględniać szczególny charakter unormowań zawartych w ustawie Prawo zamówień publicznych, które stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego; przepisy o sądzie polubownym w odniesieniu do postępowania odwoławczego i o apelacji w odniesieniu do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia skargi, mają odpowiednie zastosowanie wówczas, jeżeli przepisy ustawy Pzp nie stanowią inaczej”(obecnie - odpowiednio przepisy art. 185 ust. 7 i art. 198a ust. 2 Pzp). W orzecznictwie podkreślono już, że wydany w postępowaniu wyrok Zespołu Arbitrów nie może być postrzegany, jako forma orzeczenia w kategoriach zwykłego odpowiednika wyroku sądu państwowego, uzyska on bowiem moc prawną dopiero po zatwierdzeniu jego wykonalności przez sąd państwowy (uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r., III CZP 68/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 103); Z kolei w wyroku z dnia 23 sierpnia 2007 r., sygn. akt V Ca 1412/07 Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł, że postępowanie przed Zespołem Arbitrów nie jest postępowaniem sądowym, gdyż stosuje się do niego odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej. Podobnie orzekł Sąd Okręgowy w Olsztynie w wyroku z dnia 27 lipca 2011 r., sygn. akt V Ga 84/11, stwierdzając, że również postępowanie przed Krajową Izbą Odwoławczą nie jest postępowaniem sądowym. Także Krajowa Izba Odwoławcza w wydanych postanowieniach wskazywała, że uzasadnienie wyroku wydanego w wyniku postępowania odwoławczego uregulowanego Prawem zamówień publicznych może zawierać określone oceny i nakazy skierowane do zamawiającego, stanowiąc rozwinięcie i sprecyzowanie rozstrzygnięć ujętych w pkt 1 wyroku, nazywanym powszechnie - przykładowo za art. 325 Kodeksu postępowania cywilnego - sentencją. **W konkluzji Izba stwierdza, że w zakresie sprawy o sygn. akt: KIO [...], zgodnie z dyspozycją art. 192 ust. 2 Pzp, rozstrzygnęła w punkcie 1.1. wyroku w całości, co do zarzutów podniesionych w odwołaniu, wskazując,**

które z nich podlegały uwzględnieniu. Stanowisko Izby koreluje w pełni ze specyfiką i odrębnością konstrukcji orzeczeń Izby, albowiem - jak podnoszono - zgodnie z art. 192 ust. 2 Pzp wyrok wydawany przez Izbę może być dwojakiego rodzaju - uwzględniający odwołanie lub je oddalający. Z regulacji Pzp nie wynika instytucja częściowego uwzględnienia odwołania z jednoczesnym oddaleniem go w pozostałej części.

Konsorcjum W. S.A. wniosło **skargę na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej** z dnia 27 lipca 2015r. zaskarżając go także w części w jakiej:

Izba nie uwzględniła żądań i zarzutów wskazanych w odwołaniu Konsorcjum W. (sygn. akt KIO [...]) z dnia 22 czerwca 2015 r. w zakresie:

- a. dokonania nieprawidłowej i niezgodnej z zasadami oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu opisanych w Ogłoszeniu o zamówieniu w zakresie oceny wniosku wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego I. SA. z siedzibą w W. oraz Korporacji „A. H.”, dalej konsorcjum I.”, co skutkowało przyznaniem temu wykonawcy zawyżonej liczby punktów (28 pkt) i zakwalifikowaniem do dalszego udziału w postępowaniu, mimo iż Konsorcjum I. powinno otrzymać nie więcej niż 4 pkt – zarzut naruszenia art. 22 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 51 ust. 1, 1a i 2 Pzp oraz w związku z art. 24 ust. 2 pkt 3 Pzp;
- b. zaniechania zwrócenia się przez Zamawiającego do Konsorcjum I. o udzielenie wyjaśnień dotyczących podmiotów, które wystawiły referencje i ich związków z końcowymi odbiorcami (inwestorami), a także zaniechanie zwrócenia się do końcowych odbiorców robót (inwestorów) o przedłożenie dodatkowych informacji związanych z robotami w szczególności o wyjaśnienie związków pomiędzy nimi a podmiotami wystawiającymi referencje oraz Korporacją „A. H.” w celu sprawdzenia czy referencje zostały wystawione przez podmioty do tego uprawnione, a także wyjaśnienie pozostałych wątpliwości dotyczących przedmiotowych robót, a w konsekwencji zaniechanie wezwania Konsorcjum I. do uzupełnienia referencji wystawionych przez końcowych odbiorców robót (inwestorów) - zarzut naruszenia art. 26 ust. 3 i 4 Pzp oraz § 1 ust. 5 rozporządzenia w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający oraz form w jakich te dokumenty mogą być składane, dalej Rozporządzenie”;
- c. zaniechania wykluczenia z postępowania Konsorcjum I., mimo iż

wykonawca ten złożył nieprawdziwe informacje mające wpływ na wynik postępowania - zarzut naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 3 Pzp w zw. z art. 51 ust. 1, 1a i 2 Pzp);

d. zaniechania wezwania Konsorcjum I. do uzupełnienia dokumentu -listy podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej dla spółki Korporacja „A. H.” z siedzibą w K., mimo iż wykonawca ten załączył do wniosku listę niekompletną, co powinno skutkować wezwaniem Konsorcjum I. do uzupełnienia przedmiotowego dokumentu - zarzut naruszenia art. 26 ust. 2d Pzp w zw. z art. 26 ust. 3 i 4 Pzp w zw. z art. 51 ust. 1, 1a i 2 Pzp;

e. zaniechania zakwalifikowania Konsorcjum W. do dalszego udziału w postępowaniu - zarzut naruszenia art. 51 ust. 1, 1a i 2 Pzp;

f. niezapewnienia zachowania zasady uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców w postępowaniu - zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 Pzp.

Skarżący wskazał, iż sentencja rozstrzygnięcia w sprawie o sygn. akt KIO [...] jest niekorzystna dla Skarżącego, gdyż Izba uwzględniła zaledwie jeden spośród wielu zarzutów i żądań zgłoszonych w odwołaniu z dnia 22 czerwca 2015 r., co nie czyni zadość interesom Konsorcjum W. Uwzględnienie odwołania jedynie w niewielkim zakresie oznacza, że w pozostałym zostało ono oddalone (co jednoznacznie potwierdza treść uzasadnienia wyroku, gdzie na stronie 71 Izba wskazała: „w pozostałym zakresie - jak wskazano - odwołania o sygn. akt: KIO [...] oraz [...] podlegają oddaleniu” , co w konsekwencji prowadzi do wniosku, że rozstrzygnięcie zapadłe w sprawie o sygn. akt KIO [...] nie jest korzystne dla Skarżącego. Skarżący wskazał również, że zgodnie z praktyką orzeczniczą Izby, w przypadku uwzględnienia co najmniej jednego z zarzutów postawionych w odwołaniu, Izba uwzględnia odwołanie (w sentencji), natomiast w zakresie pozostałych zarzutów rozstrzygnięcie zawarte jest w uzasadnieniu. Zgodnie z postanowieniem KIO z dnia 21 października 2014 r. KIO [...], KIO [...] zgodnie z treścią przepisu art. 192 ust. 2 Pzp oraz ugruntowaną praktyką orzeczniczą wyrok wydawany przez Izbę może być dwojakiego rodzaju - uwzględniający odwołanie lub je oddalający. W konsekwencji, obca regulacjom Pzp oraz wspomnianej praktyce jest instytucja częściowego uwzględnienia odwołania z jednoczesnym oddaleniem go w pozostałej części”. W tym stanie rzeczy, mimo, iż nie zapadła decyzja KIO w zakresie wydania wyroku uzupełniającego, zasadne i konieczne jest wniesienie skargi na

podstawie wyroku KIO z dnia 27 lipca 2015 r. Nie sposób odmówić Skarżącemu interesu we wniesieniu niniejszego środka zaskarżenia w terminie ustawowym liczonym od dnia doręczenia wyroku z dnia 27 lipca 2015 r. wraz z uzasadnieniem, gdyż nie jest to rozstrzygnięcie korzystne dla Konsorcjum W.

W **odpowiedzi na skargę** zamawiający Miasto Stołeczne Warszawa podniósł, m.in. że interes prawny skarżącego w niniejszym sporze, polegający na prawie do zakwalifikowania się do drugiego etapu przetargu, aktualizuje się wyłącznie w przypadku uwzględnienia przez Sąd zarzutów, podniesionych w drugim punkcie skargi. Uwzględnienie skargi wyłącznie w części objętej pierwszym punktem, przy jednoczesnym oddaleniu skargi w pozostałej części nie mieści w granicach interesu prawnego skarżącego.

W świetle tak nakreślonego stanu faktycznego powstało budzące wątpliwości zagadnienie prawne dotyczące dopuszczalności skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej, albowiem możliwe są trzy interpretacje wyroku:

- 1) Można przyjąć, że KIO nie orzekła o całości żądania i wobec tego skarga winna zostać odrzucona z powodu braku substratu zaskarżenia.** W tej sytuacji należy mieć jednak na względzie fakt, że KIO oddaliła wniosek skarżącego o uzupełnienie wyroku, argumentując m.in., że zgodnie z art. 192 ust. 2 Pzp wyrok wydawany przez Izbę może być dwojakiego rodzaju - uwzględniający odwołanie lub je oddalający. KIO wskazała, że z regulacji Pzp nie wynika instytucja częściowego uwzględnienia odwołania z jednoczesnym oddaleniem go w pozostałej części. Przy czym należy podkreślić, że w doktrynie zgodnie przyjmuje się, iż w sytuacji, gdy sąd - wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 325 k.p.c. - nie orzekł o zgłoszonym w żądaniu roszczeniu lub przyznał je w rozmiarze mniejszym, niż należało, strona może żądać zasądzenia tych roszczeń bądź w drodze uzupełnienia wyroku (art. 351 § 1 k.p.c.), bądź w drodze osobnego powództwa, nie może zaś do tego celu zmierzać przez wniesienie apelacji. Brak bowiem wyroku, jako niezbędnego substratu zaskarżenia powoduje niedopuszczalność apelacji, a w konsekwencji jej odrzucenie. Taka apelacja dotycząca kwestii pominiętej w sentencji zaskarżonego wyroku skierowana została przeciwko orzeczeniu nieistniejącemu, a tym samym jest niedopuszczalna, ponieważ, środek odwoławczy przysługuje jedynie od orzeczenia wydanego, a więc -

istniejącego. Tym samym jeżeli strona wniosła środek odwoławczy dotyczący przedmiotu nieobjętego rozstrzygnięciem w sentencji orzeczenia, to środek ten podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny z powodu braku substratu zaskarżenia (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2002 r. V CKN 1165/00, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2011 r., II PK 34/11*).

- 2) **Można przyjąć, że KIO uwzględniła odwołanie w całości w zakresie wszystkich zarzutów odwołującego i w związku z tym skarżący nie ma interesu prawnego (gravamen) w zaskarżeniu orzeczenia, co także skutkuje odrzuceniem skargi.** Należy jednak zauważyć, iż obiektywnie wyrok KIO, w tak przedstawionej sytuacji, jest częściowo niekorzystny dla skarżącego. Faktycznie Izba Odwoławcza uwzględniła odwołanie jedynie tylko co do części wniesionych przez skarżącego zarzutów. Częściowe uwzględnienie skargi wynika z treści sentencji wskazującej, jakie czynności dokonane przez zamawiającego z naruszeniem przepisów ustawy należy powtórzyć. Krajowa Izba Odwoławcza uwzględniła tylko jeden spośród zarzutów i żądań zgłoszonych przez Skarżącego w odwołaniu. Treść uzasadnienia wyroku KIO bezspornie wskazuje, że zarzuty w pozostałym zakresie podlegają oddaleniu. Mając na uwadze, iż postępowanie wywołane wniesieniem skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej regulowane jest przepisami kodeksu postępowania cywilnego, można przyjąć, że wystarczającą przyczyną wniesienia skargi jest już sama niezgodność zaskarżonego orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej z żądaniem strony. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w Uchwale składu siedmiu sędziów SN z dnia 15 maja 2015 r. (sygn. akt III CZP 88/13) pokrzywdzenie orzeczeniem (gravamen) zachodzi wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest obiektywnie w sensie prawnym niekorzystne dla skarżącego, gdyż z punktu widzenia jego skutków związanych z prawomocnością materialną skarżący nie uzyskał takiej ochrony prawnej, która zamierzał osiągnąć przez procesowo odpowiednie zachowanie w postępowaniu poprzedzającym wydanie orzeczenia. Nieuwzględnienie przez Krajową Izbę Odwoławczą wniosków Skarżącego wskazanych w odwołaniu jest w sensie prawnym obiektywnie niekorzystne dla Skarżącego, gdyż uprawomocnienie się zaskarżonego wyroku KIO w sprawie KIO [...], skutkuje nie

zakwalifikowaniem Skarżącego do dalszego udziału w postępowaniu przetargowym.

3) Można też uznać, że KIO orzekła o całości żądania, częściowo uwzględniając odwołanie w treści sentencji, a częściowo oddalając je w treści uzasadnienia wyroku. Takie podejście rodzi jednak poważne wątpliwości co do prawidłowości i brzmienia sentencji orzeczenia Sądu Odwoławczego, które w takiej sytuacji musiałyby dotyczyć nie sentencji orzeczenia KIO, a jedynie jego uzasadnienia.

Za dopuszczalnością skargi przemawia fakt, iż sąd orzekając w sprawie ze skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej pełni funkcję drugiej instancji merytorycznej, w związku z czym uznanie za niedopuszczalną przedmiotowej skargi, uniemożliwi merytoryczną kontrolę co do części zarzutów, które zgodnie z uzasadnieniem do wyroku nie zostały uwzględnione przez Krajową Izbę Odwoławczą. **Odrzucenie przez Sąd Odwoławczy skargi należałoby także rozważyć w kontekście konstytucyjnej zasady dwuinstancyjności i prawa skarżącego do sądowej kontroli kwestionowanego orzeczenia.**

Prawidłowość przyjętego przez KIO sposobu formułowania wyroków na gruncie Pzp, w szczególności co do tego czy w przypadku uwzględnienia jednego tylko z kilku postawionych zarzutów KIO może wydać wyrok jedynie uwzględniający odwołanie, a o pozostałych zarzutach rozstrzygnąć w uzasadnieniu, jest często kwestionowana przez sądy okręgowe rozpatrujące, jako druga instancja, skargi na orzeczenia Izby. W ocenie części judykatury, Izba, podobnie jak w przypadku orzeczeń wydawanych w sprawach cywilnych, powinna w sentencji wyroku orzec co do wszystkich żądań zgłoszonych przez odwołującego - por. np. postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 grudnia 2014 r. sygn. akt V Ca 3384/14. Wielokrotnie Sądy traktują wniesienie skargi jako kwestionujące wyłącznie uzasadnienie rozstrzygnięcia i odmawiają skarżącemu interesu we wnoszeniu środków ochrony prawnej.

Podkreślić jednak należy, że część orzecznictwa w omawianym przypadku poddaje merytorycznemu rozpoznaniu skargi wniesione od rozstrzygnięcia Izby zawartego w uzasadnieniu orzeczenia - takim przykładem jest sprawa skargi na wyrok KIO z dnia 13 sierpnia 2008 r. sygn. akt KIO/UZP 752/08, KIO/UZP 788/08, KIO/UZP 789/08, która została rozpatrzona przez Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy - wyrok z dnia 1 grudnia 2008 r. sygn. akt V Ca

1784/08. Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w wyroku z dnia 16 stycznia 2007 r. sygn. akt V Ca 2336/06 wprost odniósł się do kwestii szczególnej wobec kpc regulacji Prawa zamówień publicznych: „Po drugie, należy zaznaczyć, że szczególny sposób orzekania przez Zespół Arbitrów, jaki wynika z art. 191 ust. 1 ustawy, w szczególności polegający na możliwości uwzględnienia skargi lub jej oddalenia, powoduje, że ustawodawca nie przewidział możliwości częściowego uwzględnienia odwołania i częściowego jego oddalenia przez Zespół Arbitrów. Mimo więc, że zaskarżony wyrok nie zawiera rozstrzygnięcia polegającego na częściowym oddaleniu odwołania, które w pkt 1 zaskarżonego wyroku zostało uwzględnione, zakres zaskarżenia jest wyraźnie wskazany i obejmuje tę część wyroku Zespołu Arbitrów z dnia 16 listopada 2006 r., w której nie zostały uwzględnione pozostałe wnioski I-M S.A. w Warszawie w stosunku do tych, które wyrokiem tym zostały uwzględnione. Substrat zaskarżenia i zakres skargi nie powinien więc budzić wątpliwości”.

Rozbieżności orzecznicze zarówno Krajowej Izby Odwoławczej - która czasami odnosi się do wszystkich zarzutów w sentencji swojego orzeczenia, a innym razem do części zarzutów odnosi się jedynie w uzasadnieniu orzeczenia – jak i Sądów Odwoławczych – które raz odrzucają skargi ze względu braku substratu zaskarżenia lub interesu prawnego (gravamen), a innym razem rozpoznają merytorycznie skargi – powoduje konieczność ujednolicenia praktyki orzeczniczej w tym zakresie.

Funkcjonowanie rozstrzygnięć skrajnie przeciwstawnych, powoduje niestabilność obrotu gospodarczego i prawnego, a także podważa zaufanie obywateli względem prawidłowości funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy mając na uwadze treść art. 390 §1 k.p.c. postanowił przedstawić wskazane wyżej zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu.

/ar/